

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

นายณปิติ วงศ์ษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริม นักเรียนด้านการป้องกันช่วยเหลือแก่นักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน ของโรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุงและเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้าน โดยจำแนกตามเพศและระดับประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 110 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง โดยจำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์โดยใช้ค่า (One-way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 110 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์ 5-10 ปี และประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ครูที่ปรึกษามีความคิดเห็น โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

คำสำคัญ

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง

บทนำ

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาการแข่งขันทุกรูปแบบล้วนก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวไม่เหมาะสมที่มีผลเสียต่อสุขภาพจิต และสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งก่อให้เกิดสภาวะวิกฤตทางสังคมจึงมีจุดเน้นในการพัฒนาด้านทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพเน้น การพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พัฒนาสังคมไทยให้ก้าวไปสู่ความเป็นสากลตามวิถีสันติภาพแห่งความเป็นไทย

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้มีความสมบูรณ์พร้อมในลักษณะองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขและมีคุณค่า กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีในสถานศึกษาที่ดำเนินการอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในฐานะที่มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เล็งเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่จะเป็ระบบที่ช่วยป้องกันและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งยังช่วยเสริมสร้างคุณภาพที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุข จุดมุ่งหมายและหลักการว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข (กระทรวงสาธารณสุข,2554)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดขึ้นจากกรมสามัญศึกษา โดยร่วมมือกับกรมวิชาการและกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขร่วมกันจัดทำขึ้น โดยมุ่งหวังให้ครูทุกคนสามารถให้ความดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกๆ ด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

การจัดการศึกษาในช่วงของเด็กที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กเข้าสู่วัยรุ่นเริ่มแสดงการกระทำและมีพฤติกรรมที่ต่างจากเดิมออกมาให้คนรอบข้างได้เห็นจากเป็นพฤติกรรมในทางบวกหรือทางลบ สิ่งนั้นก็ขึ้นอยู่กับแบบอย่างที่ได้รับมา หากไม่ได้รับการชี้แนะที่ถูกต้องก็จะทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับสังคม ซึ่งสิ่งนี้เป็นผลผลิตของลูกศิษย์ของเรา เกิดภาระทางจิตใจขึ้น การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นงานหนึ่งในกิจกรรมนักเรียน ได้ตระหนักถึงความสำคัญจึงได้จัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา หรือการส่งเสริม จึงเป็นสิ่งจำเป็นตามสำเร็จของงานต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน

บทบาทที่สำคัญอีกหน้าที่หนึ่งคือบทบาทของครูที่ปรึกษาซึ่งทำหน้าที่เป็นที่พึ่งในการฝึกฝนความเป็นผู้ใหญ่ให้แก่ นักเรียน คอยช่วยเหลือเกื้อกูลในทางที่เกินความสามารถของนักเรียน เอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ชีวิตนักเรียนที่ดี ให้คำปรึกษาด้านวิชาการและช่วยชี้แนะประสานงานให้เกิดความคล่องตัวในกระบวนการศึกษา รวมทั้งให้คำปรึกษาเบื้องต้นในปัญหาด้านต่างๆ

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนา การป้องกัน และแก้ไขปัญหาเพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางด้านจิตใจที่แข็งแรง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน พร้อมทั้งวิธีการที่มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ มีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐาน และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2554)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบารุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ใน 5 ด้าน คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและการแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียน เพื่อจะนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในด้านดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ความต้องการของสังคมเพื่อช่วยให้บรรลุดุจดมุงหมายในการพัฒนาเด็กให้มีความเติบโตในทุกๆ ด้าน และมีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการเพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบารุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษา รับผิดชอบ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งครอบคลุมภาระหน้าที่ตามองค์ประกอบสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน 5 ด้าน

- 1.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 1.2 การคัดกรองนักเรียน
- 1.3 การส่งเสริมนักเรียน
- 1.4 การป้องกันและการแก้ไข
- 1.5 การส่งต่อนักเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปรึกษาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ซึ่งผู้วิจัยศึกษาจากประชากรครู 150 คน และทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย 110 คน โดยใช้ตาราง Kreijcie and Morgan

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ครูที่ปรึกษาที่ทำหน้าที่ดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตามสถานภาพทางสังคม คือ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ประสบการณ์การทำงาน จำแนกเป็น

3.1.2.1 ไม่เกิน 5 ปี

3.1.2.2 5 – 10 ปี

3.1.2.3 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครู โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 110 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 โดยแบ่งสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ตอนที่ 2 เนื้อหาที่จะทำการวิจัย ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติด้วย t-test แบบ Independent และ ANOVA (One-way analysis of variance) สำหรับตัวแปรเพศและประสบการณ์การทำงาน

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 110 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์ 5-10 ปี และประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ครูที่ปรึกษามีความคิดเห็น โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยมีความคิดเห็นในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนมากที่สุด

รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน และ อันดับสุดท้ายคือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมและรายช้อมีความคิดเห็นในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษาประสานกับผู้ปกครองโดยตรงเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนตามต้องการทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนแต่ละคนมีพื้นความเป็นมาแตกต่างกัน และเมื่อมาอยู่รวมกันย่อมเกิดพฤติกรรมหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การจัดทำระเบียบสะสมของนักเรียนเป็นรายบุคคลทำให้ครูมีข้อมูลของนักเรียนไว้ศึกษา เช่น ความรู้ความสามารถ สุขภาพ พฤติกรรมนักเรียน และสภาพครอบครัว ซึ่งระเบียบสะสมของนักเรียนแต่ละคนนับว่าเป็นเครื่องมือที่ครูมีไว้เพื่อรวบรวมข้อมูลนักเรียนโดยการให้นักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตติกาล อ่อนน้อม (2559) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศบดินทรเดชา จึงสรุปการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การจัดทำระเบียบสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมเด็กในด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ครูที่ปรึกษาต้องจัดทำระเบียบสะสม

ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมและรายช้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษาแจ้งให้ผู้ปกครอง ได้ทราบข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา เพื่อขอความช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการคัดกรองนักเรียน เป็นการแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้น โดยทั่วไปโรงเรียนจะทำการคัดกรองนักเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียน โดยมีการประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจกับครูให้มีมาตรฐานเดียวกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผล พรหมทอง (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน นวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ

ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมและรายช้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมโฮมรูมอย่างต่อเนื่องทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการวางแผนการและจัดกิจกรรมโฮมรูม โดยให้ครูที่ปรึกษาพูดคุยให้คำปรึกษาและบันทึกข้อมูลนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ เชนเขตกิจ (2559) ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า มีการจัดกิจกรรมโฮมรูมอย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน โดยภาพรวมและรายช้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษามีความจริงใจในการช่วยแก้ปัญหาของนักเรียนทุกคน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนจัดประชุมและวางแผนการป้องกันเพื่อแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้มีการจัดกิจกรรมช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง และในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาก็ได้มุ่งเน้นให้ครูมีการติดตามผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผล พรหมทอง (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนนวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน อยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่าด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมมีแบบแผน

ด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูที่ปรึกษาดำเนินการแก้ไขเบื้องต้นด้วยตนเองก่อน หากไม่สามารถแก้ปัญหาได้จึงดำเนินการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินการส่งต่อนักเรียนเป็นการช่วยเหลือนักเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว มีการดำเนินงานโดยบันทึกการส่งต่อและให้การช่วยเหลือให้นักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อให้การแนะนำและช่วยเหลือนักเรียน และมีการรายงานอย่างต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติกาล อ่อนน้อม (2559) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศบดินทรเดชา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่าด้านการส่งต่อเห็นว่าโรงเรียนควรมีระบบการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกอย่างชัดเจน

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่ปรึกษา ที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ครูที่ปรึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุงมีนโยบายให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง จึงทำให้ความสำคัญกับระบบช่วยเหลือดูแลนักเรียนในโรงเรียน และการดำเนินงานตามขั้นตอนโดยเริ่มรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล กำหนดให้ครูที่ปรึกษามีระเบียบสนทนากับนักเรียนทุกคนโดยมีนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล มีการคัดกรองนักเรียน กำหนดนโยบายและแก้ไขปัญหามีการส่งต่อนักเรียน ซึ่งขั้นตอนต่างเหล่านี้ได้ประชุมชี้แจงให้กับครูที่ปรึกษาและบุคลากรทุกคนรับทราบเพื่อให้การดำเนินงานเป็นมาตรฐานเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของผล พรหมทอง (2555) ได้ศึกษาความคิดเห็นของ พบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่ปรึกษา ที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ของครูที่ปรึกษา พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวางระบบงานที่เหมาะสมมีความสำคัญอย่างยิ่ง

ต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา และมีทักษะในการดูแลช่วยเหลือเบื้องต้นแก่นักเรียนได้ และต้องมีเครื่องมือสำหรับการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติกาล อ่อนน้อม (2559) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศบดินทรเดชาพบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมและราย ด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
3. ควรศึกษาการเข้ามามีส่วนร่วมของครูที่ปรึกษาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.(2554).คู่มือครูที่ปรึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ยูเร็นสอิมเมจกรุ๊ป.
- นฤมล กองทรัพย์.(2556).การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3.สารนิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- เบญจวรรณ เชนเขตกิจ.(2559).ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร.การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประนอม แก้วสวัสดิ์.(2556).สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18.ปริญญาโท มหาวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ผล พรหมทอง.(2555).ระบบช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4.สารนิพนธ์ มหาวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง.(2558).คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง 2558.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน.

รัตติกาล อ่อนน้อม.(2559).ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา.การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รัตนา นิธิรักษ์.(2555).การพัฒนาคู่มือระบบการช่วยเหลือดูแลนักเรียน โรงเรียนบ้านท้องกึ่ง

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2.ปริญญาโท มหาบัณฑิต :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศูนย์สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต.(2554).คู่มือบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
สำหรับผู้บริหาร โรงเรียน.กรุงเทพมหานคร : การศาสนา.

สุมาลี ทองงาม.(2555).การศึกษากาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต :
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.